

Physis Terminolojisi: Öncül Sözlük Physis: Bir Güç Teorisi — Özgün ve Yeniden Tanımlanmış Terminoloji — Evren Öztürk

Önemli Not Bu referans, Physis: Bir Güç Teorisi'nin (Öztürk, 2026) temel kavramlarını içerir. Kitabın ileri bölümlerinde geliştirilen kavramlar — özgürlük, eşitlik, adalet ve kardeşlik kavramlarının yapısal mekanikleri, hegemonik bozulma süreçlerinin detayları, çıkış katmanının türetimleri — bu sözlüğün kapsamı dışında bırakılmıştır. Açık kalan kavramlarda da mekanizma açıklamaları, türetim zincirleri, falsifiye edilebilirlik koşulları ve iç işleyiş anatomileri kasıtlı olarak çıkarılmıştır. Bu sözlük teoriyi tanıtmak içindir, teoriyi tüketmek için değil. Tam kavramsal mimari, mekanizmaların türetilmesi, kavramlar arası türev zincirleri, 93 falsifiye edilebilir hipotez ve tarihsel kanıt katmanları kitapta yer alacaktır. Kitap yayımlandıktan sonra kapsamlı sürüm ayrı bir referans olarak yayımlanacaktır. — Evren Öztürk, Mayıs 2026

Physis teorisi, güç dinamiklerinin yapısal mekanizmasını analiz ederken iki tür terminoloji üretmiştir: ♦ Özgün — Mevcut literatürde karşılığı olmayan, ilk kez bu çerçevede tanımlanan kavramlar. ◇ Yeniden tanımlanmış — Felsefe, sosyoloji veya biyoloji literatüründe var olan ama Physis çerçevesinde farklı bir anlam, kapsam veya işlev kazanan kavramlar. Tamamı Evren Öztürk tarafından Physis: Bir Güç Teorisi (2026) kapsamında formüle veya yeniden tanımlanmıştır.

I. ONTOLOJİK KAVRAMLAR Physis (Öztürk, 2026) ◇ Antik Yunan felsefesinde "doğa" anlamına gelir ve Nomos'un (yasa/kural) karşıtı olarak tanımlanır. Physis teorisi bu kavramı köklü biçimde yeniden tanımlar: Physis varsayılan durumdur — evrensel hayatta kalma zorunluluğunun somutlaşmış hali. Güçlü ve güçsüz ayrımını dikte eden, güç çatışmasını yöneten evrensel dinamik. İnsanın yarattığı değil, insanın içinde bulunduğu koşul. Antik Yunan'dan alınan kritik fark: orada Nomos Physis'in karşıtıdır; bu çerçevede Nomos Physis'in içinden doğar, içinde kalır, içinden çıkamaz. Nomos, Physis'e karşı verilen mücadelenin adıdır. Nomos (Öztürk, 2026) ◇ Antik Yunan'da "yasa" veya "gelenek" olarak Physis'in karşıtı. Sofistler ikisini karşıt kutuplar olarak gördü; Platon ve Aristoteles Nomos'a "insanı yüceltmek" fonksiyonu atfetti; Nietzsche Nomos'u "zayıflık" olarak kodladı. Physis teorisi tüm bu fonksiyon atıflarını reddeder. Nomos, Physis'in içinde doğan kapasitedir — yapıcı da olabilir, yıkıcı da. Ahlaki açıdan nötrdür. Nomos yok edilemez — insan var oldukça var olmaya devam eder — ama kalıcı zafer de kazanamaz. Physis varsayılan durumdur; Nomos istisnadır ve sürekli mücadele gerektirir. Yapısal Sürtünme Farkı (Öztürk, 2026) ♦ Teorinin temel tezi. İnsanın dengeleyici eğilimleri yakın çevrede çalışır: yüz yüze ilişkilerde, tanıdık gruplar içinde. Ölçek büyüdüğünde bu eğilimler çalışmaz hale gelir. Yıkıcı eğilimler ise ölçekten bağımsız işlemeye devam eder. Güç çatışması, liderlik, hiyerarşi her ölçekte aynı verimlilikle çalışır. Bu fark — dengeleyici eğilimlerin sürtünmeye girmesi, yıkıcı eğilimlerin girmemesi — teorinin tüm yapısını taşıyan temel asimetridir. Kırılmanlık Asimetrisi (Öztürk, 2026) ♦ Physis'in yapısal asimetrisi Nomos'a artırarak taşınır. Bu asimetri "sürekli ve hendikaplı bir mücadele" argümanının temelidir. Meşruiyet Sınaması (Öztürk, 2026) ♦ Gücün sürekli test edilme süreci. Sınama çift yönlüdür: lider meşruiyet arar, alt sınıf meşruiyeti değerlendirir. Meşruiyetsiz güç var olabilir ama kalıcı olamaz. Nomos'un Üç Kapasitesi (Öztürk, 2026) ♦ Lineer zaman bilincinin doğurduğu üç kapasite. Seçim — Physis'in dikte ettiğinin aksine hareket edebilmek. Ölçek — bireysel ömrün ötesine geçen sistemler kurabilmek. Zamansal sembolik kendilik — "ben"i zamanda konumlandırabilmek. Bu kapasiteler yıkıcı yönde de işleyebilir. Nomos Kapasitesinin Üç Şartı (Öztürk, 2026) ♦ Bir varlığın Nomos kapasitesi taşıması için karşılama gereken üç yapısal koşul. İnsan üç

şartı da taşır; tüzel kişilik taşımaz. Nomos'un Karanlık Yüzü (Öztürk, 2026) ♦ Seçim kapasitesinin ahlaki nötralitesi. Bilinçli seçim kapasitesi, bilinçli yıkım kapasitesi de demektir. Nomos'un yönü garanti değildir. Nomos Simulakrı (Öztürk, 2026) ♦ Physis gibi davranan, sorgulamayı kapatan, Nomos kılığına girmiş mekanizma. Tüzel kişilikler Nomos ideallerini simüle edebilir ama bu simülasyon norm değil, araçsaldır. Varoluşu ve hayatta kalması farklı stratejileri dikte eder. İnsanlığa fayda sağlar — teknolojik ilerleme, tıbbi buluşlar — ama bu faydalar amacı değil, yan ürünüdür. Ölçek Paradoksu (Öztürk, 2026) ♦ Nomos genişledikçe Physis'in de ölçeklenmesi. Nomos genişlerken tezahürü olan tüzel kişilik Physis'i de ölçeklendirir. Çekirdekteki mücadele değişmez — ölçek büyür, dinamik aynı kalır. Varoluşsal Bilinç (Physis modeli) (Öztürk, 2026) ♦ Varoluşçu felsefede Heidegger, Kierkegaard, Sartre tarafından işlenen kavram. Physis teorisinde üç katmanlı bir model olarak yeniden tanımlanır: ölüm farkındalığı, anlam arayışı, sembolik kendilik. Olmak / Kalmak (Öztürk, 2026) ♦ Varoluşun iki temel iddiası. Olmak — şu an var olmak. Kalmak — devam etmek. Ölüm Farkındalığı (Physis modeli) (Öztürk, 2026) ♦ Heidegger'in "Sein-zum-Tode" kavramı ve TMT'den farklı olarak, Nomos kapasitesinin tetikleyicisi olarak merkezi işlev görür. Zamanı lineer hale getirir. Sadece insana özgüdür. Ölüm Kaynağı Farkı (Öztürk, 2026) ♦ İnsanın ve tüzel kişiliğin hayatta kalma formüllerini belirleyen temel ayrım. İnsanın ölüm kaynağı entropi, tüzel kişiliğin ölüm kaynağı diğerleridir. Doğum-Ölüm Yalnızlığı (Öztürk, 2026) ♦ İnsanın doğumda ve ölümden mutlak yalnız olması gerçeği. Kimse bireyin yerine doğamaz, kimse yerine ölemez.

II. GÜÇ DİNAMİKLERİ Güç Çatışması (Physis tanımı) (Öztürk, 2026) ♦ İki iradenin birbirine karşı mücadelesi — amaç başkasının iradesini kontrol etmektir. Rekabetten farkı: rekabette hedef kaynaktır ("Kim kazanır?"), güç çatışmasında hedef iradedir ("Kim kontrol eder?"). İrade (Physis tanımı) (Öztürk, 2026) ♦ Seçime dayalı yönelim kapasitesi — "ben şunu istiyorum" yönelimi. İki iradenin yan yana gelmesi çatışma potansiyeli yaratır — güç çatışmasının ön koşuludur. Güç (Physis tanımı) (Öztürk, 2026) ♦ İradesini gerçekleştirebilme kapasitesi. İrade "istiyorum" ise güç "yapabiliyorum"dur. Singularite Eğilimi (Öztürk, 2026) ♦ Güç çatışmasının yöneldiği nihai nokta — tek iradenin baskın olması. Singularite ayrı bir dürtü veya eğilim değildir. Biyolojik temeli yoktur. Güç çatışmasının yapısal sonucudur — matematik bir sonuç. Singularite Paradoksu (Öztürk, 2026) ♦ Tam singularite sistemin hayatta kalma formülünü çökertiyor. Güç kendi nihai hedefine ulaştığında kendini yok ediyor. Singularite hem güç çatışmasının yöneldiği nokta hem de sistemin kırılma noktasıdır. En güçlü = en kırılgan. Son Oyun İlkesi (Öztürk, 2026) ♦ Güç çatışması tek irade kalana dek sürer. İki irade var olduğu andan itibaren potansiyel mevcuttur ve sadece tek irade kaldığında ortadan kalkar. Tekilleşme İlkesi (Öztürk, 2026) ♦ Gücün tek bir iradede yoğunlaşma eğilimi. Kabilelerden devletlere, devletlerden imparatorluklara, şirketlerden tekellere — her düzeyde güç merkezileşmeye yönelir. Süreklilik İlkesi (Öztürk, 2026) ♦ Güç çatışması her etkileşim, koşul ve ölçekte devam eder. İki birey arasında işleyen dinamik iki şirket arasında da, iki devlet arasında da işler. Değişen ölçek, enstrüman ve zamandır — mekanizma aynıdır. Foucault "iktidar her yerde" der; Physis "iktidar her yerde çünkü Physis default" der. Olmak İradesi (Öztürk, 2026) ♦ Güç çatışmasına çeken dürtü. Biyolojik temelli. Kalmak İradesi (Öztürk, 2026) ♦ Hegemonyayı kuran dürtü. Mevcut güç pozisyonunu koruma motivasyonu. Nomos Sınırının Geçilmesi (Öztürk, 2026) ♦ Bir aday Nomos'u bypass ederse — sınırı geçerse — artık bir daha Nomos işlemez. Bundan sonraki her lider ve her aday için Physis oyunun tek kuralıdır. Bireysel Öncelemenin Yapısal Avantajı (Öztürk, 2026) ♦ Bireysel önceleme güç çatışmasında yapısal avantaj sağlar. İrade Devri (Öztürk, 2026) ♦ Bireyin iradesinden bir payı gruba vermesi süreci. Bu devir zorunludur — iki kişinin bir

araya gelmesi bile irade paylaşımını dayatır. Güç Tartması (Öztürk, 2026) ♦ Çatışmaya dönmeden gerçekleşen güç değerlendirmesi — "O ne kadar güçlü, ben ne kadar güçlüyüm?" Sıfır Toplam İlkesi (Physis modeli) (Öztürk, 2026) ◇ Güç çatışmasında bir tarafın kazancının diğer tarafın kaybı olması. Oyun teorisindeki sıfır toplam oyundan farkı: oyun teorisinde kaynak sabitliği, burada irade sabitliği. Gravitasyonel Çekim (Öztürk, 2026) ♦ Gücünün varlık ağırlığıyla (gravitas) zayıfları kendine çekmesi. Rıza-Zor Geçiş Asimetrisi (Öztürk, 2026) ♦ Sertleşme (rıızadan zora geçiş) eforsuz gerçekleşir; yumuşama (zordan rızaya geçiş) nesiller alır. İşaret Fişegi Etkisi (Öztürk, 2026) ♦ İlk liderlik iddiasının grupta zincirleme reaksiyon başlatması. Kapasite Sınaması (Öztürk, 2026) ♦ Liderlik adaylığının üç katmanlı testi. Faz Değişimi (Öztürk, 2026) ♦ Motivasyon ve pozisyon değişimi. Sınıf statüsü değişse bile dinamik değişmez. Sinerjik Seçilim (Öztürk, 2026) ♦ Bir tüzel kişiliğin yapısal mantığıyla yüksek uyum gösteren bireylerin tepesine matematiksel olarak daha çok çıkması; uyumsuzların sürtünme nedeniyle elenmesi. Bilinçli koordinasyon gerekmez; mekanizma otomatiktir. Michels'in "oligarşinin demir yasası"nın ve Mills'in "iktidar eliti" analizinin altındaki ontolojik tabaka. Yapısal-ontolojik düzlemde işler; reform niyetleri veya bireysel karakter değişiklikleri mekanizmayı durdurmaz. Mukavemet (Öztürk, 2026) ♦ Bir topluluğun çözülmeye karşı direnç kapasitesi. Tüzel kişiliğin hayatta kalma matematiğinin temel değişkeni. Bağ tipolojisi (çıkarcı, norm/sözleşme, kimlik, anlam, spiritüel) bu kapasitenin spektrumudur. Rekabet yoğunlaştıkça yapısal seçim spektrumun üst ucuna doğru filtreler — yüksek mukavemetli grupların tepeye çıkma ve orada kalma ihtimali matematiksel olarak daha yüksektir. İngilizce karşılığı: cohesive resilience.

III. SINIFSAK KAVRAMLAR Dört Yönetmel Sınıf (Öztürk, 2026) ♦ Her sistemde yeniden üretilen yapısal kategoriler: üst sınıf, orta sınıf, alt sınıf, bürokrasi. Marxist sınıf teorisinden temel farkı: üretim araçlarına değil güç çatışmasındaki pozisyona göre tanımlanır. Üst-Orta Sınıf Yapısal Özdeşliği (Öztürk, 2026) ♦ Üst sınıf ile orta sınıf arasındaki ayrım yapısal değil pozisyoneldir. Alt Sınıf Paradoksu (Öztürk, 2026) ♦ Alt sınıf Physis kriterlerini taşıır, aktarır ve normalleştirir; aynı zamanda Nomos kapasitesini araçsallaştırmadan kullanabilecek tek sınıftır. Örgütlenme Paradoksu (Öztürk, 2026) ♦ Örgütlenen alt sınıf artık alt sınıf değildir. Michels'in "oligarşinin tunç yasası"nın Physis formülasyonu. Varoluş Formlarının Sınıfsal Farklılaşması (Öztürk, 2026) ♦ Varoluşun anlamı sınıflara göre farklılaşır. Füzyon (Öztürk, 2026) ♦ Üst sınıf ile bürokrasinin bütünleşmesi. Sınıfsal Hegemonya Motivasyonları (Öztürk, 2026) ♦ Her sınıfın güç çatışmasındaki davranışını belirleyen yapısal motivasyonlar. İrade Musluğu (Öztürk, 2026) ♦ Alt sınıfın sisteme sunduğu irade teslimi — rıza, meşruiyet, itaat. Emek fonksiyonu ikame edildiğinde musluk kapanır. AI çağında özellikle kritiklenen kavram. Fonksiyonel Bilinç (Öztürk, 2026) ♦ Tüm sınıfların hem kendi hem diğer sınıfların sistemdeki işlevlerinin farkında olması durumu. Fonksiyonel Sapma (Öztürk, 2026) ◇ Merton'un "dysfunction" kavramından bilinçli olarak ayrılır: ahlaki yargı içermeyiz, bireysel başarısızlık değil yapısal süreçtir. Fiili Gerçekliğin Koruyuculuğu (Öztürk, 2026) ♦ Alt sınıfın gündelik hayatta kalma zorunluluğunun hegemonik manipölasyona doğal bir sınır çizmesi. Siyasi Asker (Öztürk, 2026) ♦ Hegemonyanın farkında olmadan yayıcısına dönüşen birey.

IV. TÜZEL KİŞİLİK KAVRAMLARI Tüzel Kişilik Paradoksu (Öztürk, 2026) ♦ İnsan diğerleriyle hayatta kalır; tüzel kişilik diğerlerinin yokluğuyla. Hibrit Tür (Öztürk, 2026) ♦ Tüzel kişiliğin ontolojik statüsü. Ne tam canlı ne tam cansız — insan ile ideanın simbiyozu. Hukuken "kişi" sayılır ama insani sınırlamalardan muafır. Zıt Hayatta Kalma Formülleri (Öztürk, 2026) ♦ İnsanın formülü işbirliği ve dayanışmayı gerektirir; tüzel kişiliğin formülü

rakiplerin — insan dahil — ortadan kalkmasını. Yapısal Parazitizm Eğilimi (Öztürk, 2026) ♦ Simbiyoz yapısal bir parazitizm eğilimi taşır. Bozulmanın göstergesi fayda yönüdür. Simbiyozdan Parazitizme Geçiş (Öztürk, 2026) ♦ Hegemonyanın yapısal dönüşüm süreci. Tüzel Physis Hegemonyası / İleri-Physis (Öztürk, 2026) ♦ Tüzel kişilik Nomos tarafından yaratılmış olsa da Physis tarafından ele geçirilmiştir. V1/V2 Tüzel Kişilik Versiyonları (Öztürk, 2026) ♦ V1: İnsan yönetimli tüzel kişilik. V2: Tüzel yönetimli tüzel kişilik. Berle ve Means'in gördüğü sahiplik-yönetim ayrışmasının Physis formülasyonu. Zamansal Subjektivite (Öztürk, 2026) ♦ Tüzel kişiliklerin uzun vadeli karar süreçleri ile bireyin sınırlı dikkat süresi ve ömrü arasındaki uyumsuzluk. Morfoz (Öztürk, 2026) ♦ Tüzel kişiliğin kaynağını yanlış tanıması ve faydayı yanlış sınıfa dağıtması. Kategorik dönüşüm değil, kayma. Para Merkezli Yapı (Öztürk, 2026) ♦ Şirketler, bankalar, holdingler — kâr maksimizasyonu ve sermaye birikimi odaklı tüzel kişilikler. Piyasa rekabeti güç çatışmasıdır. İrade Merkezli Yapı (Öztürk, 2026) ♦ Devletler, siyasi partiler — güç, otorite ve toplumsal meşruiyet odaklı tüzel kişilikler. Kısmi Paradigma Geçışı (Öztürk, 2026) ♦ Bir paradigmanın diğerini belirli bir coğrafya, süre veya ölçekte devirmesi. Global geçişten farkı kesit etkisi. Dikkat Uyumsuzluğu (Öztürk, 2026) ♦ Tüzel kişiliklerin yavaş karar süreçleri ile bireyin hızlı anlamlandırma ihtiyacı arasındaki yapısal boşluk. Paradigma (Physis tanımı) (Öztürk, 2026) ♦ Kuhn'dan farklı olarak epistemolojik değil ontolojik ve politik olarak tanımlanır. "Bilgiyi nasıl üretiriz?" değil, "Güç nasıl dağılır?" sorusuna cevap verir.

V. HEGEMONYA KAVRAMLARI Hegemonya (Physis tanımı) (Öztürk, 2026) ♦ "Seni neden yönetmeliyim?" sorusuna verilen cevap. Gramsci'den üç noktada ayrılır: tahakküm ve hegemonya arasında özsel fark görmez; belirli bir sınıfa özgü değildir; her ölçekte işler. Altı Hegemonya Türü (Öztürk, 2026) ♦ Zorlayıcı, kaynak, bilgi, bağ, kurumsal, ideolojik. İdeolojik hegemonya diğer beşinin üzerinde çalışır. Hegemonik Tam Bozulma (Öztürk, 2026) ♦ Beş koşulun birikimini gerektiren yapısal süreç. Kitabın en büyük özgün katkılarından biri. Teslimiyet Katmanları (Öztürk, 2026) ♦ Teslimiyetin dokuz katmanlı yapısal süreci. Yargı içermez. Kaynak Hegemonyası (Öztürk, 2026) ♦ Alt sınıfın sahip olduğu tek hegemonya kapasitesi. "Ben yoksam sen yoksun" — ontolojik zorunluluktan doğan gerçeğin hegemonyası. Kaynak Hegemonyasının Kayması (Öztürk, 2026) ♦ Füzyon gerçekleştiğinde kaynak konumu üst sınıfa kayar. Gerçeğin Hegemonyası (Öztürk, 2026) ♦ Test edilmiş ve kanıtlanmış hegemonya. "Kılıç indiğinde" oluşur. Kırılganlık Paradoksu (Öztürk, 2026) ♦ Hegemonik tam bozulma hegemonyanın en tekelleşmiş ve en kırılgan halidir. Rıza Kaybı vs Füzyon Kapasitesi Dengesi (Öztürk, 2026) ♦ Üst sınıf singulariteye uzandıkça Nomos idealleri zarar görür ama kayıp füzyon kapasitesiyle kompanse edilir. Subjektif Algının Yanıltıcılığı (Öztürk, 2026) ♦ Manipülatif hegemonya altında birey başkasının iradesini kendi iradesi olarak deneyimleyebilir. Meşruiyet Sınamasının Hedef Kayması (Öztürk, 2026) ♦ Meşruiyet sınaması her zaman çalışır — ama hedefi kayabilir. Meşruiyet Simülasyonu (Öztürk, 2026) ♦ Gerçek meşruiyet sınamasının işlevsizleştirilmiş hali. Gölge iktidar yapılarında yaygın. Manipülatif Rıza (Öztürk, 2026) ♦ Gramsci'nin "rıza" kavramından türetilir ama farklı bir yere götürür: hegemonyanın rıza üretimi en çok kendi tabanına işler. İdeoloji Senkronizasyonu (Öztürk, 2026) ♦ Bazı ideoloji kombinasyonlarının birbirini güçlendirmesi. Gölge İktidar (Öztürk, 2026) ♦ Görünür otoritenin arkasındaki gerçek karar mekanizması. Physis teorisinde meşruiyet sınamasını bypass eden yapı olarak tanımlanır. Sistemik Karşıt Mevcudiyeti (Öztürk, 2026) ♦ Karşıtların sistemin yapısında sürekli var olması. Güç doğrudan karşıtını doğurmaz; karşıtlar zaten mevcuttur. Güç Birikiminin Yapısal Artma Eğilimi (Öztürk, 2026) ♦ Güç birikimi kendi kendini besleyen bir döngü oluşturur. Yapısal eğilimdir, bireysel tercih değildir. Liberalizm ve Atomizasyon

(Öztürk, 2026) ♦ Liberalizm negatif bir ideolojidir: kolektif kimlik üretmez, atomize eder. Kapitalizm: Görünmez İdeoloji (Öztürk, 2026) ♦ Kapitalizm ideoloji olmadığını iddia eden tek ideolojidir. Physis'in ekonomik dile çevrilmiş hali olarak sunulur. Otoriterleşme Eğilimi (Öztürk, 2026) ♦ Hegemonya dağılımındaki asimetri sistemin otoriterleşme eğilimini yapısal kılar. Tasarım hatası veya ahlaki başarısızlık değil, güç dinamiklerinin kaçınılmaz sonucu. Seçilmişlik Kozmolojisi (Öztürk, 2026) ♦ Yapısal mantıkla yüksek sinerji taşıyan üst sınıfların kendi varoluşunu bir misyona, çoğu zaman tür-üstü bir misyona, bağlama eğilimi. Spiritüel bağın bireysel ölçekteki otomatik ürünü: yapısal rolün birinci tekil şahısa tercümesi. Teolojik, ideolojik ve teknolojik olmak üzere üç dilde tezahür eder — "Tanrı bizi seçti", "Tarih bizi seçti", "Türün evrimini biz taşıyoruz". Kelimeler değişir; mantık değişmez. İngilizce karşılığı: Cosmology of Chosenness. Patolojikleştirme Tuzağı (Öztürk, 2026) ♦ Alt sınıfın üst sınıfa yönelttiği Nomos sınamasının, yapısal analizden ahlaki yargıya kaydığı noktada işleyen mekanizma. Patolojikleştirme sınıfsal bir refleks olarak iki etki üretir: alt sınıfın yapısal okuma kapasitesi paralize olur, ve üst sınıf üzerindeki yapısal frenin etkisi azalır. Mekanizma kendini sabote eder — Nomos sınaması yapıyı anlayan bir test olmaktan çıkıp sadece uzaklaştıran bir tepkiye dönüştüğünde, alt sınıfın sınıfsal silahı kendi içinden erir. Pareto'nun "elitlerin sirkülasyonu" gözlemi tam olarak bu sonucu tarif eder: paradigma içinde devir-teslim olur, sınıfsal pozisyonları işleten dinamikler kalır. İngilizce karşılığı: Pathologization Trap.

VI. PARADİGMA KAVRAMLARI Para-Merkezli / İrade-Merkezli Yakınsama (Öztürk, 2026) ♦ İki paradigmanın birbirine yakınsaması. Para merkezli yapıların devleti ele geçirmesi veya devletin şirketleşmesi. Para Merkezli Yapının Devralması (Öztürk, 2026) ♦ Para merkezli tüzel kişilik irade merkezli yapının kontrolünü ele geçirdiğinde toplumsal yönetimi üstlenir ama kaynağı üst sınıf olarak kalır. Toplum Sözleşmesi (Physis perspektifi) (Öztürk, 2026) ♦ Statik bir anlaşma değil, dinamik bir formül. Bir kez yapıлып onaylanmaz — her an sorgulanır.

Bu terminolojinin tamamı Evren Öztürk tarafından Physis: Bir Güç Teorisi (2026) kapsamında formüle veya yeniden tanımlanmıştır. Kavramlar, tanımlar ve teorik çerçeve eser sahibine aittir. Tescilli eserler: • Physis: Bir Güç Teorisi — Kayıt-Tescil No: 2026/17534 (5 Mart 2026) • Triade Motor — Kayıt-Tescil No: 2026/18239 (17 Nisan 2026) • Almanak: Yapılandırılmış Güç Kronolojisi Kayıt Metodu — Kayıt-Tescil No: 2026/18228 (17 Nisan 2026) T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı, Telif Hakları Genel Müdürlüğü Yazar Hakkında — Evren Öztürk, bağımsız araştırmacı ve teorisyen. Physis: Bir Güç Teorisi (2026) yazarı. 432 sayfa, 9 bölüm, 93 falsifiye edilebilir hipotez, 633 çekirdek mekanizma. physisproject.com © 2026 Evren Öztürk. Tüm hakları saklıdır. #Physis #GüçTeorisi #Terminoloji #SiyasetFelsefesi #Hegemonya #TüzelKişilik #ÖncülSözlük #ÖzgünKavramlar